

Маріанна Бойко

**104 ДНІ
БЕЗ ПОЛІЕТИЛЕНУ**

віхблa

Київ · 2020

Відгуки про книгу:

«104 дні без поліетилену» зараз видаються пригодою чи випробуванням. Але насправді «без поліетилену» має стати правилом нашого сьогодення. В іншому випадку доля людства буде сумною – лише за сотню років ми вщент зруйнуємо екосистему. Після цього людство приречене на загибель. Учїться жити за новими правилами. Якщо хочете, щоб ваші діти й онуки вижили.

Дорж Бату

Ми не отримали Землю від нащадків, ми позичили її у наших дітей. Цікаво, чому люди, які винайшли поліетилен, свого часу не думали про майбутнє. І чи можна жити лише тут і зараз, не звертаючи увагу, що буде після нас? Скільки людей живе саме так? І до чого це може призвести? Мене надихають люди, що живуть майбутнім. Які розуміють, що ми позичили землю у наших дітей. Які не озираються на інших і вірять у те, що світ можна змінити навіть за 104 дні. 104 дні без поліетилену. Книжка про те, як одна людина може змінити світ. Особистий експеримент, який став способом життя та викликом для інших. 104 уроки мистецтва маленьких кроків. Здумками про майбутнє вже сьогодні. Від людини майбутнього Маріанни Бойко.

*Тетяна Спіріна, засновниця та тренерка
Київської школи сторітелінгу 'Do Stories!'*

Спершу два попередження. Перше – ця книжка вас змінить. Ще коли ці тексти були дописами у соціальних мережах, вони вже змінювали мої звички. Бо залишитися байдужим неможливо. Друге – вона не про «порятунок планети» (хоча здавалося б). Ця книжка про неймовірний досвід жінки, яка посягнула на святе – на свій повсякденний побут (ну і родині дісталось, не без того) і змінила їх. Слухала нескінченні «не страждай фігньою», відчувала або й бачила «палець біля

скроні», читала роздратовані коменти у блозі – і продовжувала. Для чого? Щоб зменшити свій сміттевий слід. Щоб зрозуміти, чи це можливо і як саме. Щоб зрештою покликати за собою інших.

І ще одна важлива річ. Це не переклад історії про чийсь досвід в абстрактних Америці чи Євросоюзі. Авторка прожила свій досвід у тих же реаліях, у яких жили і живемо ми з вами, в Україні з усіма пострадянськими «приколами». І пише про це відверто, з гумором, так, що у цих ситуаціях і діалогах кожний може побачити і «почути» свій гастроном, супермаркет чи приймальника склотари, ба навіть сусідів чи членів родини.

Це дуже живий, беззахисний, чесний, часом до сліз зворушливий текст. Без словесного випендрюжу і намагання сподобатися. Реаліті-шоу без правил і сценарію. Занурення. Емоційний розтин трьох місяців життя за обраними для себе принципами. У мене не вийшло читати її відсторонено. І водночас це раціональний, зручний довідник та практичний посібник для тих, хто вирішить разом із Маріанною «берегти себе і дбати про довкілля».

Пройдіть і ви цей шлях, приємного читання.

Роман Коляда, ведучий «Українського радіо»,
піаніст, автор музичних портретів.

Привіт!

Мене звати Маріанна Бойко.

Коли мені було 37, мене цікавило три речі: сім'я, швейна справа та журналістика. Але шукала в собі щось особливе. Щось, що зможе об'єднати всі мої таланти і здібності. Що зможе виразити мене. І головне – буде корисним для суспільства.

Це бажання з'явилося після Майдану. Бути чемною громадянкою країни – уже недостатньо. А от створити власний унікальний проект, який допоміг би вирішити якусь певну проблему – зовсім інша справа. Але який?

Була потроху художницею, фотографинею, відеографинею, сторітелеркою, блогеркою, працювала на радіо і навіть шила авторські текстильні ляльки. Але чогось конкретного й того, що запалює, не було. Я напружувалася, шукала, слухала, намагалася вичавити із себе хоч щось. Не йшло. І я відпустила. І забула на деякий час.

Одного разу мій погляд зупинився на сміттєвому відрі. У ньому було тільки дві порожні 1,5-літрові пляшки, закриті кришками. Я варила борщ. І викинула у відро лущиння від моркви, буряка, цибулі. Але це

«добро» частково висипалося на підлогу. Як це? Відро наче порожнє, але сміття не вміщується. Я дістала дві пляшки з відра й поставила поруч.

Так почалося моє інтуїтивне сортування відходів.

І моя велика екоподорож. І велика авантюра для нашої сім'ї :)

Що було далі – ви дізнаєтеся із цієї книжки.

Але перед тим як ви почнете читати далі, я пропоную вам ще одну авантюру – писати цю книжку разом зі мною.

Так-так! Саме ви!

Якщо ви зараз тримаєте цю книжку в руках, значить, ви – небайдужа людина. Вас хвилюють питання зменшення кількості сміття, збереження довкілля. Найімовірніше, ви любите природу і тварин. Можливо, висаджуєте дерева. І хочете залишити цей світ якомога чистішим і добрішим для наступних поколінь.

Так?

У нас з вами багато спільного!

Разом ми зможемо зламати застарілі стереотипи і ввести нові тренди, що перетворяться на сталі звички.

Для цього нам потрібно трохи попрацювати.

Це буде цікава подорож.

Вона допоможе розібратися: як зменшити кількість сміття, як не купити зайвого, як зекономити сімейний бюджет і як почуватися комфортно. І все це в умовах українських реалій.

Бо ця книжка – 100% український досвід.

Отже, як саме ми будемо писати цю книжку разом? Зараз усе поясню.

Основна частина видання – це щоденник, який я вела протягом 104 днів. Один день – один допис. Усе, що зі мною відбувалося, що мене радувало або зму-

шувало сумувати, плакати чи сердитися. А головне — плани, досягнення та інструменти впливу на довколишніх у бажанні зменшити кількість сміття.

Наприкінці кожного дня будуть запитання для ваших нотаток і тез. Тож читайте, відповідайте на запитання, робіть свій контент.

Що робити з вашим матеріалом далі? Рішення за вами.

1. Ви можете залишити його як тези та у ваших думках — це допоможе вам краще розібратися в питаннях зменшення відходів, поділитися з рідними.
2. Цей матеріал можна використати як контент-план для дописів і створити свій екоблог! У вас буде так само 104 дописи, які допоможуть вплинути на свідомість більшої кількості людей у соцмережах.

Важливо розібратися, що таке блог і контент-план, яку особливість має екоблогінг і як він може впливати на чистоту навколишнього середовища.

Блог — це інтернет-щоденник, який систематично доповнюється новими публікаціями, постами. Приблизно такі записи ми робили в дитинстві в паперовому зошиті. Довіряли своєму щоденнику найважливіші секрети, ховали його від батьків. Але інтернет-щоденник у більшості випадків — публічний майданчик, де збирається аудиторія, зацікавлена окремою темою, бере участь у дискусії завдяки можливості коментувати. Блог може бути на окремому веб-сайті або в будь-якій соцмережі (фейсбук, інстаграм, тік-ток тощо), на ютюбі, в інтернет-ЗМІ, тощо. Матеріали, які викладають у блозі, можуть бути світлинами, картинками, текстами чи відео або все одразу.

Блог — це засіб комунікації, інструмент впливу на суспільство. Іноді його порівнюють зі ЗМІ. У блогу є

своя аудиторія, вона може досягати ста мільйонів підписників. Ця цифра постійно зростає. Отже, блог – це місце, блогер – людина, яка веде щоденник, наповнює його записами. Записи ще називають контентом.

Контент-план – це список тем і майбутні дати їхньої публікації. Наприклад, 3 липня – Всесвітній день відмови від поліетиленових пакетів. У цей день можна написати публікацію саме на цю тему; 5 липня написати про сортування відходів; 8 липня – про свій досвід компостування органічних відходів.

У кожного блогу є свій напрямок. Найімовірніше, ви вже чули про тревел-блогерів (теми публікацій про подорожі, інші міста, країни), б'юті-блогерів (теми публікацій про красу тіла, здоров'я, косметику), фешн-блогерів (теми публікацій – мода, стиль) та інші.

Коли я почала писати про проект «104 дні без поліетилену» у своєму фейсбуці, я ще не знала, що стала блогеркою :) І не просто блогеркою, а екоблогеркою! Про це я дізналася тільки через кілька років. А згодом отримала перший в Україні ЕкоОскар за екоблогерство.

Ось ми й підходимо до суті. Чому важливо вести свій блог і писати в ньому про питання екології? Це наш додатковий інструмент впливу. Суспільство потрібно виховувати, як і дітей. Виховання суспільства починається з...? З виховання себе, змін своїх звичок, з видалення застарілих стереотипів. Дуже важливо познайомитися з собою, прийняти себе, поважати себе. Саме тоді з'явиться повага до інших і до довкілля. Наша планета надзвичайно потребує уваги й турботи. Якщо ви почнете діяти в напрямку збереження ресурсів Землі, будете висвітлювати ці теми у своєму блозі, то матимете більший вплив на інших людей.

Отже, якщо ви хочете стати блогером і шукаєте власний напрямок, пропоную вам екоблогінг. Коли

я врешті-решт зрозуміла, чим займаюся, то назвала себе «перший практичний екоблогер України». Тоді навіть без фемінітивів :) Але зараз мені подобається: «перша практична екоблогерка України». Це була дуже смілива характеристика моєї діяльності. Але одна з моїх цілей звучала так: розвивати екоблогінг в Україні, поставити його на почесне місце поруч з більш відомими напрямками. І за цим стоїть надмета: зменшити негативний вплив людства на екосистеми, зберегти ресурси Землі для майбутніх поколінь.

Усі ці великі й грандіозні цілі важливі для проживання якісного життя.

Так, цілі великі та грандіозні. Але ж це така велика робота! Може всього життя не вистачити. Тут дуже легко розгубитися.

Тому я пропоную простий план:

- усвідомити важливість;
- почати діяти з простих кроків;
- почати із себе;
- написати про це публічно.

Хештег для ваших публікацій – #мої_104днібезполіетилену

Хештег для відгуку про цю книжку – #104днібезполіетилену

Тегайте мене в соцмережах, якщо вам цікаво повернути увагу до своїх матеріалів і потеревенити зі мною в коментарях.

У фейсбуку ви можете мене знайти як Марианна Бойко (особиста сторінка) або Маріанна Бойко (офіційна сторінка).

В інстаграмі я @mariannaboju.

А тепер заваріть кави або чаю, приготуйте багаторазову ручку для нотаток, сідайте зручніше – і рушаймо в подорож.

